

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

3. De officiis, quibus Angeli custodiam dæmones nostram agunt
perditionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

CERTAMEN III.

De officiis, quibus Angeli custodiam
demonum nostram agunt per-
ditionem.

2. **C**erte officia & actiones, quibus Angeli custodiam
cuiusque speciale munus obtineat, & exercent. Pe-
trus Cellensis, lib. i. mysticæ exposit. tabernac. sine de
custodia Angelicæ specialis erga homines officii, & actio-
nibus definitis, de officiis custodiæ Angelicæ erga res
quasvis generalem regulam dedit dicens. *Totum officium
Angelorum, quantum ad nos est, ut nos à malo defen-
dant, & in bono conferant: quod ipsum ex custodia, &
gubernationis rerum quatuor ab Angelis susceptis mu-
nere æqua ratione & robore demonstratur: unde constat
Angelos insensibilibus, & irrationalibus, siue secundum
genera, & species, siue secundum locum & terræ partem,
perfectos eorum physica mala prout eis à Deo datum
est, impedire, etiam contra id, quod causæ naturales ex-
poscunt, ut tauri idus à sagitta in monte Galgano Mi-
chaëlis eius loci custoditis interuentu impeditus fuit. Sic
etiam tempestates à demonibus confusus, & commotio-
ne causatum in aëre excitante saepe à custodibus locorum
Angelis, ne eis eorumque frugibus, & fructibus noceant
vel conflatum causarum impediendo, vel coniunctionem
disperdiendo, evanescenteque ab Angelis impediuntur
contra vero commoda, & locis, & fructibus causarum natu-
ralium coniunctio, ac subinde pluviarum proficiens ven-
tus, aliaque fructibus commoda ab eisdem Angelis pro-
curantur, ac disponuntur. Similiter non solum spiritualia
mala pupillis hominibus ab eis custodibus Angelis im-
pediuntur, arcenturque ac bona procurantur, & dispo-
nuntur, verum & corporalia etiam ab eis mala arcentur,
atque bona in eis afferuntur, quam plurima. Id enim uni-
versali sententia Petri Cellensis ab scholasticis, & Patri-
bus communiter recepta, continetur, & ratio suadet. Si-
quidem & eorum custodia commissi homines corporei
sunt, nec solum secundum gradum rationalem eis à Deo
committuntur custodiendi. Tum etiam: quia saepe malo-
rum aliquot corporalium amotio, & bonorum inductio
in bonum hominum spirituale cedit. Quia etiam ratione
ab eisdem Angelis corporea plura commoda commodat-
is hominibus ad salutem spirituales nociua, ut opes
valendo corporis, impediuntur & contraria, paupertas
agritudoque corporea procurantur.*

2. Porro spiritualia mala ab eisdem Angelis semper
& continuo, nobis prorsus inscitis arcentur, & bona spi-
ritualia procurantur. Idque dupliciter, vel extrinsecorum
obsecrorum, & occasione turpium amotione, & demoni-
um, in quo suam habent potestatem, cohibitione, ne nos vel
absolute, vel ardentius tentent, quam resiliunt nos fa-
pientes, & prudenter ex se coniectantur, vel certo ex Dei
quandoque revelatione norunt. Insuper inspirationibus
vehementibus, adhortationibusque ut stemus cum ten-
tamur, ac similibus, ut etiam proficiamus in bono. Huius-
modi autem inspirationes, & suasionesque Angelorum cu-
stodum dupliciter sunt. Primo speciem in nobis adfer-
uatarum excitatione, & applicatione pura. Secundo locu-
tione, & colloquio ad pupillos suos saepe habito, ut ex
scriptura, & fidei dignis historiis constat, quæ solum vo-
cibus formatis idiomatis nostri aliquando habentur,
aliquando vero eorum apparitionibus specie corporea,
& forma assumpta, siueque, vel Dei nomine ad homines
loquentibus, quo in casu mediis vocibus, quas extrinse-
cus formant, species nobis extrinsecus de novo immit-
tunt, ac imprimunt; non secus, atque homines,
cum ad alios loquuntur. Quo autem pacto, corpo-
reas formas assument, cum ita, vel Dei, vel suo no-
mine hominibus loquuntur res pure philosophica est
citato loco de Philosophicis Angelorum examinan-
da controva, philosophiæ nostræ postrema.

Christoph. de Ortega de Deo vno, Tomus II.

3. Aliud custodiæ Angelicæ officium Angelorum est
ga homines est peccantes corripere, atque in hac vi-
punire, ut corrigantur. Id siquidem pedagogia suscep-
tae proprium, & beneficentissimum officium est illis
exodi. 23. expressum quia non dimittit eum peccato-
ris, & ex Daniele septimo, iuxta Hieronymum, ibi, &
Habac. 1. ut constat ex locis Psalm. 67. & 103. quæ
allegat, cui consentiunt Hermes. 3. Pastoralis simili-
tudine sexta, & septima, & Andre. Caesar. in Apocal.
capite vigesimo primo, & sexagesimo primo, qui ta-
men indicant satis hos Angelos correptores, & punito-
res peccatorum diversos à cuiusque custodibus esse, quod
merito cum Soario abnuimus: cum id pedagogia, ut
diximus, munus proprium, & officium sit: ac insuper pu-
pillorum, seu rerum, quorum custodiam agunt aduersa-
rios peccatores supplicis etiam, ad intercessionem affi-
cere, ut ab Angelo populi Dei custode officium est in
Assyriorum exercitu Isai. 37. Ex quibus centum octo-
ginta quinque millia nocte una interierunt. Tamen tem-
poralia mala, vel in corruptionem, vel in profectum
virtutis quandoque per malos Angelos hominibus ve-
niant: ut. 1. cor. 5. Paulus fornicarium. Tradidit
Satanæ in interitum carnis, ut Spiritus eius saluus
fieret. Beatosque Iobum, & Tobiam dire adeo
à Diabolo tentari malique affici Deus permi-
sit.

4. Est et aliud custodum erga homines officium: sci-
licet horum orationes, bonaque opera, adiunctis
etiam suis ad Deum precibus, deferre, atque offerre, ut
constat ex Iob. 12. & Apocal. 8. & ex Patribus, Ambrosio.
28. in Luc. ad cap. 18. initio, Nicephoro Constantiano-
poli. Et ipsum referente Anastasio Niseno quæst. 61. Pe-
tro Cellense, lib. 1. de Tabernac. Hilario in Psalm. 129.
Andreas Caesar. in Apocal. suo cap. 47. Augustinus. epist.
120. de Grac. novi Testamenti. c. 29. Et soliloquior. capite
vigesimo septimo, cui officio proxima est assidua Ange-
lorum pro suis pupillis ad Deum deprecatio iuxta cita-
tos Patres, & Bernardum 5. de considerat. capite quarto,
& quinto, ac serm. 31. in Cant. Laurent. Iustinian. lib.
de cas. connub. 1.8. & lib. 6. de disciplina, & perfect. mo-
nastica, c. 5. & alios relatos à nostro Schar. lib. de orat.
c. 10. & 11. quibus adde, & officia illa supra à nobis me-
morata à custodibus Angelis erga defunctorum pupillo-
rum animas titulo custodiæ in alia vita exercenda, ut vi-
sitationes, & consolationes earum in purgatorio, & con-
gratulationes in celo de victoriis in via patris, & gloria
per illas adquisita, quibus demum, & trinitiam Angelo-
rum custodum de alumnorum peccatis in via, & primi-
tam temporalibus, quam æternis tandem damnetur, ex
illis Isaiæ. 33. *Angeli pacis amare solum*, videntur Pa-
tres aliquot addere Chrysost. hom. de ascens. Anton. Ab-
bas ep. 2. sine. Andre. Caesar. in apocal. suo cap. 25. Leo
Pa. 8. vel 9. cap. *Hi duo sunt*, 55. de consecrat. d. 1. Orige-
nes Matth. 18. ex ipsoque Theophilactus trinitiam præ-
fatam videntur Angeli tribuere, quia, & per negligentiam
custodiæ peccare illos erronee censent, cum eorum alum-
ni peccant. Cæteri vero Patres ita de Angelis beatis me-
taphorice loquuntur, ut ardentem erga alumnos charita-
tem, & saluti eorum desiderium vehementer significent: ut
ad idem significandum de se ipso similiter in scripturis lo-
quitur Deus, cum natura sua tristari de nullo possit, ut
neque Angeli Beati ratione status, & summa conformita-
tis cum Dei voluntate etiam permittunt: quare scite An-
dreas Caesar. proxime ait. *Angelos ad Dei exemplum
compari, mereri, aut contristari.*

5. Ita vero suis quemque angelam alumnis consule-
re, ut cum horum refert, ab aliorum custodibus vo-
luntate etiam distineant, & iunguntur colligi videtur
ex Daniell. 10. ubi Princeps, seu custos angelus
Persarum custodi populi Dei legitur resistisse, &
quamvis Hieronymus ibi, & in capite vigesimo
nonum, Ezechiel. init. Rupert. 9. de victoria verbi
Dei à capite quarto, Cassian. collatione octava, à ca-
pite duodecimo, Persarum Principem malum angelum
intelligant; bonum tamen fuisse docent Dionys. de
cælesti hierarchia, capite nono, Gregor. 19. Mo-
ral. capite octavo, Theodoret. Lyran. & Carthus. ac re-
liqui communiter. Quare ex ea resistentia Angelos ma-
terialitate

terialiter pro suis quemque alumnis, ac eorum commodis dissidere fatendum videtur; secus vero formaliter: quia illa ita dissident dum eis de diuina voluntate, circa id, quod alumno suo, quisque vult, desiderat. & procurat, non constat: quare, & vtriusque desiderium imbibitam desert conditionem, si ita Deo placeat: quare, & in voluntatibus de materialiter diuersis, & aduersis miserie, sanctissime, & amicissime concordant.

6. Denique de malis Dæmonum erga homines officiis, & vniuersim, & speciatim satis clarebit, si haec dicta de bonis officiis Angelorum à contrario Dæmonibus applicentur, vt pro suo in Deum, & homines odio rebus vniuersi, & hominibus cunctis mala

procurent, ex Dei permisso, & sui Principis Satanae designatione horratu, & præcepto, ac proinde non est de eo fusior texenda disputatio: certe de tortura ignis cum Dæmonum, tum animarum purgatorij à Dæmonibus illud breuiter dicam: respectu animarum purgatorij id muneris Dæmonibus, ob decentiam status ipsarum nusquam esse permittum: nec respectu Dæmonum opus esse, vt permitteretur: nam Spiritus Domini sufflaret in eo, etsi ignis materia noua ministranda accendendaque, in pereuntis, ac cineriscentia suffectum: quæ animis crassa meditatio est. Nec enim ita igitur Dæmones, & ardescunt; sed sola forme ignis, seu caloris perpetua vnione, nusquamque, vt vidimus, & nunquam deinceps defestura.

